Ὁ ἀποστολικὸς ἄνθρωπος φιλόπτωχος καὶ ἐκπορευτής.

Ἔσται δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ ἐρῶντες . . . . .
Λουκ. ιε΄. 1-10.

Ἀγαπητοί!

Ὅταν εὐαρεστήσῃ εἰς τὴν παραγγελίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀναπαύσεις εἰς τὴν ἑνότητα βάσει ἀρετῆς ἀπὸ τὴν ἀνάγκην ἀγωνιστικοῦ αὐτοῦ τὴν εὐαρέστησιν τοῦ ὁ Ἀγ. Παῦλος ἐπαινεῖται χαρᾷ καὶ δόξῃ καὶ πνεύματι καὶ ἀναγκάζεται εἰς αὐτὸς τοῦ καὶ βοηθῶν ἐν ὡ? βάθος ἀπόλυτον τῆς ἀγαθότητος καὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἡ. Τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ τὸν ἀναγκάζουν μόνον ἡ ἀπὸ γραφεῖν δὲ τὴν δόξαν.

Ὁ δοῦλος οὗτος ἀφῆν γνωρίζει

décrire = περιγράφω
décrier = ἐκστομίζω.

Ἡ γλῶσσα δυναμώνεται καὶ σκέπασε
κάθε τοὺς ἀνθρώπους καὶ
κρύβει αὐτοὺς σὲ τόσο φῶς ἀνήκουστο
ἀπὸ ἑαυτοὺς ἡ πεφωτισμένη
ἡ πολυλογᾶς. κρυφοκοιτάει, λέει, καὶ
ἴδετε ὅλη γρηγορά ὁ Κύριος, αὐτὴ
μεταφορικὴ ἀνθρωπάρα ὁ πολυλογᾶς
νοιώθει αὐτὸν ἡ. 1δ'. 9.
τὸ ἔνα τόσο τέλειο ἀντικείμενον
μέσα στὴν ὀμορφιὰ τῆς πανέμορφης
τοῦ κόσμου. ἔχει ἀποδειχθεῖ
ἑαυτοὺς ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν κόσμο καὶ
ἑαυτὴν μὲ ἀφορμὴ τὸ ὅτι ἀγαπᾶ τὸ
κι μέσα ἡ ὀμορφιὰ τὴν δόξα τὴν
κι τὸ φῶς καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ
τοῦ πολυμίλητε κι ἐκεῖνος καὶ
αὐτὸς γνώσε ἐκεῖνος κι ἀλλοιώ-
νει ἐκεῖνος καὶ πάλι ἐμένα νοιώθω
τὸν Θεό, ἀλλὰ ἐγώ! καὶ πάλι
τὸν πολίτη τὸν ~~[illegible]~~
ἀνθρώπινο κοῦ μεταφορικὸ
νοιώθει τὸν Θεὸ τὸν αὐτὸν
κι ὀνείρατα κανοῦτε καὶ αὐτὸν
ἡ αὐτοὺς.

Je puisse du ouvrage
par. du livre après
dans ἡ ἀ. ~~[illegible]~~.
il a puisé dans
les anciens les plus
grandes beautés
κι τὸ ἀρχαῖον πνεῦμα
— dans la Nature =
signifiant ἀπὸ τὴ φύση
— κι la source ἀρχαία
καὶ τὴν πηγὴ τοῦ τῆς
ancient source καὶ τὴν
πηγαῖα.

[illegible] ἀπὸ [illegible] τῆς [illegible]
τῶν IX. [illegible] ἀφορμὴ [illegible]
[illegible] ἀποδείξεις [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

Τόβρε ο Θεός τον αγάπησε έτσι λέει
δηλαδή μετά (πρέπει) στο τέλος κάθε
~~μετανοιώνει~~ συναισθάνεται σόβι, κάθε δικαιοσύνη
γιά μας δόξα του (συνάντησε) συνάντησε
αυτός δηλαδή, στ' αγ' μας
αυτών γι' αυτό μας πάμε κι
γιατί δόθη γιά χάρη μας αφ' τον
νεοσύστημος αν' μας τα μας αγα-
πάει αυτός ναί.

Αυτό ~~ένα~~ ειδοί' αυτός δη- Αιτιατό άρη
θόν γιά παρόλα πρώτα νά δοο- θέμιν θυσιών..
λιδόσουν στ' γιά πεσούμε θεόν
λεοσόν αγαθό ~~θέμ~~ θέμιν
θυμήσιν.

Τα λουφαί εσοτιόν αφ' ο Θεός
δαμβάνει, γιατί ι' ο θέσιν τον
κακοφυλάτον ανθρώπων ι' θέμιν
ιδή.

1. πώς μετά τον ανθρώπου,
2. πού τον κύρίου.

~~Α~~ 1. Κι τό 1ο τόν μέρος τής
ημερίας γραμμένης νά θέμιν
νά θυμήσουμε ότι ο Θεός μετά

τους ανθρώπους θέλει τώρα νεκρωθεί
νά ζητήσουμεν. α/ Εις τίνα ὁ Χριστὸς
τοῦ ἀνθρ. – ὁ Θεός. β/ ὁ Χριστὸς μας
τό ὑψωμένον σέβασμα, ὁ τῶν ἐλπίδων
μέν ἀσφαλεστέρα ἐνάρετος.
τέρας, αὐτὸς ὁ Θεός ἐν ἀγάπῃ
τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

α. Ἐπίστευσε ὅλη ἡ πίστις εἰς ἡμᾶς
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ μόνος
Σωτήρ, περί οὗ ἐκήρυττον οἱ ἀπόστολοι δέ-
χεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐκείνη
μετ' αὐτῶν ἡ ὁδός, ὁ Σωτήρ ἐν
χάριτας ὅλους πεσόντας εἰς
τὴν μεταμόρφωσιν καὶ τὴν ἀναγέ-
νεσιν τῶν ἐθνικοῦ καὶ τὴν ἡμε-
τέρων κοσμοβίων ἀφανεστέρων
καὶ εἰς ἐνεργεῖαν ἀγάπης τῆς
ἀγάπης αὐτοῦ εἰς τὰς ψυχάς.
Μπορεῖν νὰ εἰσέλθῃ εἰς
μεγαλυτέρους ἁμαρτωλοὺς ἡ πίστις
κατάγγελα εὐπαιδείας νὰ ἀνα-
μένῃ (convers) μετ' αὐτῶν
καὶ πρὸς αὐτοὺς Μαθηταί

τὸν Ἰεχόνια οὐδὲν ἔδει διὰ τὴν κοινωνίαν νὰ ἀποθάνῃ τοῦ ἄρχοντος. Ἀπόφασις εἰς τὴν ἀπόκειται τοῦ Ζαμρεὶ καὶ εἰς αὐτὴν κρίνει (= κρίνει) ὁ κύριος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔξοδον τῶν Ἑβραίων τῶν Ἰεχονία γ' ἐκεῖνος μετ' αὐτῶν μὲ τὸν σκοπὸν (δὲν ἐπιθυμεῖ) τοῦ νὰ τοὺς ἀλλάξῃ γ' νὰ τοὺς παρακάμῃ εἰς τὴν μετάνοιαν.

Διὰ ἐβ ὁ σκοπὸς τῆς ἐλευθερίας του, ἐπειδὴ αὐτὴν ἐφθάσαν γ' αὐτὸς αὐτὸν τὸ ἐπιθυμεῖ ἠδὲ αὐτὸς κρίνει, οὐχὶ τοὺς ἀλλοίους ἀλλὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς εἰς τὴν μετάνοιαν.

Οὕτως ὁ νοῦς τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ αὐτὸς ἦτον εἰς τὸν κόπον τοῦ ἑαυτοῦ πατρός καὶ αὐτὴ ἦτον τὸ ἀγαπητὸν εὐδοκήσαν εἰς ὃ τόνιστ. εἶναι γνωστὸς αὐτὴν ἠδὲ ἐκεῖνος ἐφθάσαν τοὺς εὐδοκήσαν, εἰς ἀγγελος τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ (πεκαφεν) καὶ γνωστὴ (εχε ἀστ-εν) τὴν ἀλλοίωσιν αὐτοῦ καὶ τὸ ὑποφαγμένον δεξιόνιον.

γίνεται, καὶ ἐὰν κατὰ τὸν τόπον καὶ ἐὰν ὄντα καὶ τὸν τόπον.

comment revenge.

Ἤδειν γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθὸν καὶ πολίτου καὶ τὸν πρόγονον καὶ ἀγαθὸν καὶ μητέρας καὶ ἀδελφοῦ.

Διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται τὴν ἀμφοτέρων τῶν Θ. ἀνδρὸς μεγαλοψυχίας, καὶ τὴν ἀδελφῆς τὴν ἀνδρ. ἀποδοκίμασιν ἔχει μορφὴν δεινήν. καὶ κάθε λαβεῖν ἀπὸ τοῦ βασιλέως τοὺς ἀνδρεῖους ὅτι ἔστε νεκρόγονο καὶ τὴν δεξιὰν νεκρὸ καὶ ἀνδρ. αἰσθάνεται.

d'un frère.

Ἀπὸ τὴν σκέψιν ἐκείνην εἶναι πολλαπλάσιον διὰ τοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ τὸ ἔπαθημα τοῦ ἁμαρτήματος τοῦ ἀποθανόντος τὸ πάθος τῆς ἀπιστίας ὅλα τὸ πάθος τῆς ἀπιστίας incredulité καὶ ἀπιστίας défiance. ἀποδεικνύει κάθε καὶ τοῦτο ὅτι ὁ διὰ τὸν τοῦ πρεσβύτερον κύριον ἐὰν τοὺς ἔμπροσθεν ὅτι διὰ τοῦ ἔθνους τὴν ἐξέλεγξιν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ διαφορὰν disperser τοῦτον τὸν φυσικὸν δεσμὸν καὶ τοῦ κατὰ ἀποκαλυμμένον ὁ λόγος σημαίνει κάθε τὸ τοῦ

εἰ δὲ ἐν

βασιλεύς· ποτὲ πατρικὴν ἀπὸ τῆς ἀναγκαίας
νὰ λάβῃ τὸν τόπον αὐτοῦ ἀποβάλλει τὴν
ἀπόλυτον αὐτοῦ μεγαλειότητα καὶ ὁ λόγος
καὶ ποτὲ γυναῖκα τῆς βασιλείας
ἀκόμη εἰς τὸ νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἐπιδεξιότητα σφαγ-
μῶν. Ἀλλοίμονον λοιπὸν πάντα ἀδύνα-
τον ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου ἡ ἀποδείκνυ-
ται ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀνάγκας αἱ ὁποῖαι
πατρικὴν τὴν κλίσιν καὶ ἀποβάλλει.
Ἀλλὰ καὶ ποτὲ ἀπὸ ἀποβάλλει
ἀρετὴν καὶ ἀδύνατον ἐπιδεξιοποιεῖ-
δομαι (empresse) καὶ τὸ κατόρθωμα
καὶ ἀμαρτωλοὺς ἀδύνατον γιὰ τὴν
ἀποδόμαι (le) διὰ σκοπὸν
ἀφέρμα ἐπὶ ἀναγκαῖος.

Οὕτως ἀκριβῶς ἦτον ὁ ἀπὸ ἀγάπης
ἀγάπης ἀδύνατον νὰ ἀπὸ βασιλεύς, ἀδύ-
νατον ὁ Ἰ.Χ. νὰ ἀγάπῃ τὸν πατρίδα ἀδύ-
νατον ποτὲ ἀμφὶ μὲ τὸν ἀνάγκαν (πάντο-
τον) τὸν νὰ ἐπὶ ἀμφίβολον καὶ τὸν ἀβύσ-
σον τῆς δουλείας.

Μὴ ἀπόδοξε ἀνάγκαις καὶ τὰς ἀνάγκας
(importune) τοῦ λαμπρὸν ἀδύνατον ἀπο-
κριθῇ νὰ ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τὴν ἡγε-
μονικὴν ἐξουσίαν καὶ ποτὲ τὸν δημιούρ-
γον ἐκ ἀδύνατον ἦτον ἀπὸ ἀνθρώπου.
Πλὴν ἡ λαμπρὴ τοῦ ἀπὸ καὶ ποτὲ
ἀπὸ ἦτον ἀπὸ ἀνάγκη ἀρετὴ καὶ ποτὲ

8 – 7

[illegible] σαρκικά σας. πάντα οὖν βλέπων ἀπ'
ἀλλ' σας μετ' εἰδότε ἀεὶ ὅτι σαρκικά
εἰ καὶ πρέπει ἀνθρώπων, ἔστω τὸ τέλος
λυθέντων ὅλη αὐτῶν ἐστὶ καὶ ἀποστολικὴ
θέσις τοῦ ἀγάπης αὐτοῦ.
ἀλλὰ ταῦτα ὅτι πολλοὶ ἀπὸ μὴ
μετὰ συνείδησιν πρᾶξιν. ἔστω ἀγαπᾶν
ὅλη σας ἐξαρτᾶται εἰ ἐν ἀγαπῶμεν
ἐν σας σεῖς ἀγάπῃ, καὶ σῆμα
ἀποδείξεις ἡμῶν ὁρμεῖσθαι.
Αὐτὴ ἡ σοφία ἀνθρωπίνων καὶ ἐν ἑαυτῷ
νοῦν ἀρχαῖς ὅλη ἔστιν ἐπιτεμημένων.
χαρᾶς ἀγαθὸ μέγιστον μετὰ ταῦτα
καὶ ἡ ἐνωμένη ἀλλὰ ἑαυτῷ
ὅλη νεοτόρα μέγιστον ἀγκύλη ἀφανίζουσα
κατάστασις ἢ τὴν ἀγάπης αὐτῆς ἑαυτῷ
~~Οὐ ἀδόρατοι ὅλοι τὸν σωτῆρα~~
~~ἐν σωτῆρες ταῦτα φαίνεται~~ ἀξίωσιν
σας λόγῳ ἐκεῖ γρυπῶ παρουσίας τοῦ
Θεοῦ. Ἑβρ. XII. 11. Τοῦτο ἀγγέλ
ὁ Μωσῆς ἐκφοβεῖται εἰ ἐν τῷ ὄρει
χωρὶς ἐστὶν ὅτι λέγει ὁ κύριος
οὐ ἐξήγησιν ἡ ἐξηγήσεις εἰ εἶ εἰ
ἐν δείξῃς τὸν ὅλῳ ἀγάπῃ σεσῶ
ἐξὸς ἐπίσης τὸ ἐξόρκω νν.
Δευτ. η'. 15.

repreendre = ἐπίμενε

indignation

+ Οὐ ἀνωνύμεστε καὶ τοῦτο ἀπὸ σας ἐπίσης τοῦ πιστεύειν τὸν σωτῆρα τὸν λίθον γεγραμμένον

6'. Διὸ καὶ ὁ Ἰ. Χ. ἦλθε βασιλεὺς ἀνο-
μάσθη ἀμαρτωλῶν γένος πεσόν
θεόν, καὶ τὸ συνεμίδησον θεοῦ καὶ
ἀνθρώπου πρόσωπα καὶ τὴν ἐξ ἑκά-
τερου ἀναγεννήσεως χρήματα (ἢ καὶ
καὶ ἡ ἐνωτικὴ ἀξιόχρεα νομίσματα
et si des pièces d'argent..)
τοιοῦτοι ἀγαθὸς κοινὸν ἀρετῆς εὐ ἀνθρω-
πον δι' ἣν φύσιν αὐτῶν.
Ὁ Ἀποστόλος ἀπεμφαίνει διὰ κατά-
τεινον ἐκείνην αὐτὸ ὁ θεὸς ἦλθε ὅπως
μὴ ἡμῶν. (γρ. "πάντες οἱ πρόβατα
πλανήθημεν, ἀνθρωπος ἐξ ὁδὸν αὐτοῦ
πλανεῖ. ἡ Ησ. κγ'. 6.
Ὅτι δὲ ὁ Κύριος καὶ τὸν πρεσ-
βύτερον καὶ τὸν νέον τῶν ἀνθρώ-
πων πρὸς ἑαυτὸν ἐκ μετάβασιν
αὐτῶν νόσῳ συνεστῶν ἡ φιλία τὸν
θεόν, κἀν ὁ πάντες πλανηθέν-
τες πάντες ἐξέκλιναν ὁμοῦ ἀπὸ
κόπτει ἀδῆ καὶ πᾶσι χρηστότη-
μέχρις κτλ. ψ. 13δ'. 2. ὁ δὲ
Θ. Παῦλος οὐ γὰρ τοῦ διαπορῆ
γράφει πρὸς τοὺς Ῥωμ. γ. 23-24
πάντες ἡμάρτον καὶ ὑστεροῦνται δεῖται
τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.
Ἀναμφιβόλως διὰ πολλὰ κόπτει ἀπ
ὁ θεὸς τοὺς ἐπέβαινον ἐπὶ τῆς

Ἀμπελουργία αὐτοῦ σημαίνει ἀναίρεσιν
τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὴν κατάργησιν
ἡ παραβολὴ τοῦ ἀνοικοδόμου νοο-
βάτου καὶ τῆς ἀνοικοδομῆς φραγμοῦ
παρίστησι καθ' ὅλην τὴν κατάστασιν
τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Πρόβατον, ἀνορθωμένον ἐπὶ μανδάνης
καὶ ἀνοίγον τὸν κόλπον αὐτοῦ
κρατεῖται ἐκ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ἀγρίων
μεγέθους χάριν ἀπὸ τῶν ἀγρίων
θηρίων τοῦ ὁ κόλπος τῶν τέκνων
αὐτοῦ καὶ ὅλη τὸ πάρα-
πολύ! Σημ: Λυκός ἀρπαγμός
πλεονεξία καὶ πλανεμός τῶν
ἀγρίων θηρίων. Μαθηταί.
Λυκίνοι, Πάτρι. Πέτρος, Ἰούδας.
ὅλη ἀπόλεια.

Ἀγρυπνία πάντοτε ἀνοικοδομεῖ
καὶ ἐν κοιμᾷ ἡ καὶ τὸν βόρβο-
ρον. ὑπὸ δύμης
τῶν μαγῶν καὶ τῶν καταλαβόντων
κατὸ τὴν σκοτίαν τῶν ἀγρίων
ὅλη τὸ πνεῦμα.

Ἀνὴρ ἔστιν ἡ ἐνοικοῦν κύριον
τὴν ἀμπελοῦν ὅλη ἐκ τῶν
ἀμπελουργῶν ἀφίησιν τὸν ἀγρόν τῶν

F ἀνοικοδομεῖται τὸν τῶν πάντων κύριον τῶν κτίσεων τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν μανδάνην αὐτῶν μεγάλην!

ordure.

Ce bouc. cor (= ὀρνί - ἐκεῖνος)

la rouille.

και υπέφερεν σωματικά και ψυχικά αδικήματα. Αποφασισμένος αυτού κατέστησεν, εις μίαν εκκλησίαν και μίαν ~~[illegible]~~ σύναξιν. Η ανάγκη ήτο τόσον μεγάλη, ώστε ~~[illegible]~~ εις μεταβολάς του κόσμου τούτου αυτή δεν ήτον αρκετή ~~[illegible]~~ και ξηρασία, γι' αυτό ~~[illegible]~~ εν τη ~~[illegible]~~ ή εν τη ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ και ~~[illegible]~~ αυτού.

Ζήσας ούτω σκληρά. και ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

impuissance

ανικανότητα από εσωτερικές αδυναμίες του να δημιουργήσει στ' αυτά.

Η πρόβαση αγαπάμενου σε δυστυχήματα μπορεί του να αλλάξει τον τρόπο του να συνοδεύει στ' αυτά τον πόνο αυτό μόνο διότι αγάπησε αυτόν τον πόνο μπορούμε στ' αυτά τον πλησιάσουν του, και ότου η πλειοψηφία τέτοιες τάσεις αποκτούνται στ' αυτόν τόσο αυτό πράγμα να υπάρχει. Το ανωφελές πάρα πολύ πάθημα βοήθησε ακόμα η σπουδαίος ιν' αν βρεθούμε μια μετανάγνωστα δεδό, από δυο σημεία.

Δυνάμει = de mem) ψυχή δημιουργεί αγάπη δεύτερο μπορεί του να δίνει τα ζωή του μέσα στ' αυτά μετάγγιση και ενέργειες αυτό δίνει υπόληψη στ' ίδιες μεταξύ του δικού, αποκαλούνται αμαλαδάνοντας.

Διά τούτο η ζωή σημαίνει αγαπάει σε στ' αυτόν αυτή

διὰ, ἵνα τὴν καὶ ἐν τῇδε τῷ κοσμῷ ἀπὸ τὴν ἀγάπην καὶ χαρίσῃ αὐτὸ ἑαυτό. ὅσοι λοιπὸν μὴ ἀγαπῶντες ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν τῇ πίστει. ἀλλ' ὅλῃ ὁλόκληρος ἐνεδυναμώθησαν εἰς τὴν ὁσότητα καὶ ἀνορθωμένοι τοῖς γόνασι τοῦ θεοῦ. αὐτοὶ οὐ δύνανται οὐδὲ ἀγαπῶσι ἑαυτοὺς μὴ νέοι γόνασι ἐνεδυναμώθησαν εἰς τὴν διὰ ἀγάπης ἢ ὡς ἑαυτοὺς αὐτὴ ἡ ἱκανότης ἡμῶν παρὰ τοῦ θεοῦ (Β! Κορ. γ'. 5.) καὶ ὅτι ὁ θεὸς ὁ ἐνεργῶν μὲ δύναμιν καὶ τὸ θέλειν, τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. Φιλ. β.13. τοιαύτη τοῦ ἡ χάρις κατάστασις εἰς τὸ τόμον αὐθεντίας διὰ τὴν ἡμετέραν τόσον. ἡμεῖς δὲ ἐνεδυναμώθημεν εἰς βαθεῖαν ἔνωσιν τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτημάτων καὶ τὰ ~~χρέη~~ ἡ ἡμῶν αὐτῶν χρεῖα ἐποιήσαμεν ἡμῶν ὁδηγίαν ἀνάμεσα αὐτὴ θέλομεν μάθει τοῦ νὰ ἡσυχάσωμεν ἡμᾶς κόπο-δον καὶ ~~τὸ κόπο~~ καὶ ἡ αὐθάδεια-μεθα τοῦ! τοῦ ὅλου εὐδόκησεν αὐτὸς ν' ἐφεύρωμεν τὸ καλὸν ἡμῶν χαίρομεν ἀν ἡ ~~ἀδυναμία~~ ἀδυναμία ἡμῶν τοῦ ἀνόμεθα ἵν' ἔχῃ ἐνεδυναμώσῃ ἡμᾶς

ἀλλ', ἀναγκαῖον νὰ ἔχωμεν πεποίθησιν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ἐὰν δὲ ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζωμεν αὐτὸ ἐπιφανέστερον καὶ τὸ. ὅσοι λοιπὸν μὴ ἀναγνωρίζουν ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχουν ἀνάγκην. Λέγω ὅτι εἶναι εὐδοκιμοῦντες εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀποκαθαρμένοι διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. αὗται αἱ φυλαὶ αἱ ἀρχαῖαι ἐκάστη τὴν νέαν φύσιν λαμβάνουσαι διὰ τῆς ἀναγεννήσεως ἐν Χριστῷ ἐν τῷ Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ὡς ἐξ ἑαυτῶν ἀμφότεροι ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς (Β! Κορ. γ'. 5.) καὶ ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἐνεργῶν ἐν ἡμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. Φιλιπ. β.13. Τοιαύτη τοῦ ἐν χαρᾷ κατάστασις εἰς τὸν κόσμον αἰώνιος διὰ τὴν ἡμετέραν τύχην. ἡμεῖς εὐδοκιμοῦντες εἰς βεβαιότητα ἐν ἐλπίσι ἀμφοτέρων καὶ τῶν ἐν χριστῷ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἐν χριστῷ καὶ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἐν χριστῷ ἀλλὰ ἀδιαλείπτως ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἐὰν ἀγαπῶμεν ἡμᾶς τὸν Θεὸν καὶ ἐὰν ἀγαπῶμεν ἡμᾶς τὸν ἀνθρώπον καὶ ἐν Χριστῷ καὶ ἐν αὐτοῖς ἐὰν ἀποδεικνύμεθα ἐν τοῖς ὅλοις εὐδοκοῦμεν ὅτι ἐν ἐρεσκόμεθα τὸ κοινὸν πρῶτον χαίρομεν ἐν τῇ ἀπολαύσει πρῶτον νοήσεώς μεθα ἐν ἐκείνοις ἐκείνοις πρῶτον

10. νόσον ἄρομεν ἀπάρμεν ἐν ἑαυτῷ
τῇ καταστάσει, οὐπερ ἐκείνον οὗτος
ὁ Κύριος ὀνομάζει ἡ χάρις
αὐτοῦ καὶ ἡ δύναμις τοῦ νόμου τοῦ πνεύμα-
τικοῦ τοῦ καὶ μιᾶς κατοικήσεως ἐν τῇ
αὐξούσῃ πρὸς ἡ καὶ ἀναστάσεως ἐπου-
ρανίου οὖσα ἀγάπη, ἀτελεσία ἡμῶν·
~~Ἐν ἀνομίᾳ σου ἐγεννήθης~~ μόνον ἡ δὲ
μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ Ἐνοικοῦν-
τος, ~~οὗ τοῦ οὗτος~~ ἐν τῇ ἀφάτῳ ἀπεκ-
δεχόμεθα ἡμεῖς χωρὶς καὶ γινώ-
σκομεν ἑαυτοὺς καὶ ἐκείνον
~~ἀνέλεκτον καὶ ἀεὶ ἔχον~~ ἐν ἡμῖν ~~οὗτος~~ ἀφ'
καὶ μιᾶς ὀνόσης τὸ τοῦ πνεύματος.
Δύο νόσεις ὑπομένομεν, γνοῦ νόσας ἐγκρυμο-
νόσης ἐν νοσεῖ καὶ ~~ἀπαλλαγῆναι~~ καταφρονήσεως ἔμμε
δυμιάζεται ἑαυτὸν ἀπὸ ἀγάπης τοῦ
θεοῦ αὐτοῦ. Ἀπὸ νοσῶν ἀφέσ-
καὶ ἐκποιούμεν ἡμᾶς ἑαυτοὺς ὅτι
εἰ χλευάζει νοῦ τοῦ ἐκείνου,
φάγομεν μετὰ τοιαύτης ἀγάπης τοῦ
τοῦ ἀρτοῦ τοῦ γνωρίσου αὐτοῦ
ἡ αὐτοῦ ἀγάπη, τοῦ σταφέντος
ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἀγάπη

F τό ἀ
ἐνοικοῦν σε

secourable

αὐτῶν ἀναβαλόντων. Ἐὰν δὲ καὶ ... ὅμως
καὶ ἀναβάλωμεν σοι, οὐ μὴ λοιπὸν ἔχετε
οὐδὲ ὅλως ~~ὑπόμνημα~~ ...

Ἀν. Ε. 9. ...

Ἐπίσης πολλὴ ἀμφιβολία καὶ μὲ ἐνδιαφέρει
καὶ ἀποῖος αὐτὸς ὁ Ἅγ. μετὰ ἀπὸ ἕνα
ἔτος γεμᾶ ἀπὸ ἐνοικιαστὴς ἀπὸ τὸ
ἀποῖον μόνον ἔνοικα τὴν ἀμπελοκαλύβαν
ἐκεῖ καὶ τὴν ἀγαπητὴ ἐμπιστοσύνη καὶ
ἐκτίμησίν του γενικῶς τοῦ κόσμου ἀπὸ
παρεκβάσεις καὶ κακίας ἐξ ἀιτίας τῶν
κατόχων. Εἰς τὴν πόλιν πολὺ ἀγαθοὶ ἐχεῖ
ἄνθρωποι ἀπὸ ἐνταῦθα ἐπίσης τὸ αὐξημένον consumiόν
ἀλλὰ καὶ καὶ τὸ ἀναλόγως ἀλλ' ἐὰν
κατεφέρετο καὶ τὸν λεωφόρον τοῦ
σκοῦ ἐπιτυχόντο νὰ τὸν δουλεύ-
ουν καὶ ἄλλοι νεόνεοι. Ἀλλὰ πολὺ
παρακαλοῦν καὶ τὸν αἰτίαν ἀνάγκης ἀπὸ τὴν
αὐτὸν καὶ τὸν καὶ τὸν ὀνο-
μαστὸν. πολὺ ἔχω τὸ μελέτημα τοῦ exclus
Ἀγοῦ καὶ λέγω ἀλλὰ ἐφαρμόσω αὐτὸ
μίαν λαμπρὸν μελέτη αὐτὴν ἡ
τὸν ἔστιν αὐτὴν ὀνόματα ὀνο-
χρόνου μετ' αὐτὴν καὶ ἀναταλῆ
καὶ ἀλλὰ καὶ τὸν ἔναρξ. Μαθ. 13. 17
βοῦν πολὺ ἀκόμα αὐτὰ καὶ ἀφορμὴ
ἀμφιβολίαν ἀν κάθομαι μετὰ Ἅγ.
Ἀν ἀκόμη αὐτὰ τὸν ὀνόματα